

Beste mensen,

Vlak voor de herfstvakantie en met waarschijnlijk het laatste zonnige nazomerweekend voor de boeg, is hier weer de onregelmatig verschijnende nieuwsbrief van de PAR. Een nieuwsbrief blijft belangrijk om elkaar op de hoogte te houden. Niet iedereen is bij alle activiteiten betrokken. Hou ook de website in de gaten. Je vindt daar onze adviezen, maar ook de begroting 2018 en beleidsplan 2018.

Personele veranderingen

Na het vertrek van Dik Roseboom uit de kamer Werk en Inkomen is Ton Verwey voorzitter van die kamer en Erwin Korevaar vicevoorzitter.

Voor de kamer Leefbaarheid, Veiligheid en Wonen hebben we in Hart van Holland een advertentie geplaatst. Dat heeft vier reacties opgeleverd. De werkgroep die met een advies over de woonvisie bezig is heeft daardoor versterking gekregen. Misschien willen die mensen instromen in die kamer van de PAR. Harm Maillé heeft zich om persoonlijke redenen terug getrokken.

Volgende bijeenkomst van de hele PAR

Op 7 november wordt de volgende bijeenkomst georganiseerd in de Kroon. Onderwerp is samenwerking. Let op de uitnodiging.

Advies over de Transformatieagenda

We kregen van de gemeente een stuk over de Transformatieagenda. Kort gezegd komt het er op neer dat de gemeente anders wil gaan werken en zich anders naar de samenleving gaat opstellen. Dat betekent natuurlijk nogal wat. Het stuk was echter nogal technisch. Eerlijk gezegd wisten we niet goed wat we ermee moesten. We hebben ons advies in de vorm van vragen opgesteld. Antwoord op vragen leert je wat anderen doen en willen.

De gemeente heeft ons keurig geantwoord. Onduidelijkheden zijn voor een deel opgehelderd. Voor een deel gebleven. Na de besluitvorming in de gemeenteraad heeft nog een nadere ambtelijke toelichting plaats gevonden.

In ons bestuurlijk overleg van 2 oktober met de twee wethouders hebben we naar aanleiding van dit onderwerp gezegd, dat we ons kunnen voorstellen dat we niet op alle stukken advies uitbrengen.

Advies over de Verordening Sociaal Domein

Kort voor het reces kwam een adviesaanvraag binnen over een integrale verordening voor het sociaal domein. In deze verordening staat hoe de gemeente met aanvragen op het sociaal domein omgaat, wat je dan als burger moet doen en wat iemands rechten en plichten zijn. Kortom, een heel belangrijk maar tegelijk een heel taai en juridisch stuk. De gemeente heeft ervoor gekozen maar liefst 13 verordeningen in elkaar te schuiven. Dat is een huzarenstukje, waarin Waddinxveen in het land voorop loopt. De gemeente veranderde alleen de spelregels, niet het beleid.

Wij zaten met de vraag wat je als samenleving opschiet met een integrale verordening als je het beleid hetzelfde laat. In ons advies is dat wat afgezwakt, maar toch. Het is wel heel bijzonder dat uiteindelijk maar liefst 9 mensen vanuit de PAR een bijdrage aan het advies hebben geleverd.

Het college heeft een reactie gegeven. Er zijn een paar dingen veranderd, maar veel van onze opmerkingen zijn naar de toekomst verschoven. Dat blijft dus onze aandacht vragen.

Een nieuwe manier van werken

Naar aanleiding van de twee boven genoemde adviesaanvragen hebben we een nieuwe werkwijze opgesteld. Kort gezegd komt het erop neer dat de gemeente van tevoren aangeeft wat er voor advisering aankomt. Dan kunnen we binnen de Par zien wie in een werkgroep wil om het advies te maken. Die mensen krijgen een toelichting van de gemeente, zodat je alvast wat achtergrondinformatie hebt. Dan komt de adviesaanvraag binnen en gaat de werkgroep aan de slag. Het conceptadvies wordt met de gemeente besproken, waarna het bij de gemeente officieel wordt ingediend.

Gemeentelijke stukken zijn soms niet goed leesbaar. Dat kan weleens niet anders, maar meestal wel. We hebben in het overleg van 2 oktober aangegeven dat we graag leesbare stukken willen.

Intern hebben we het signaal gekregen dat onze adviezen soms moeilijk zijn, waardoor aan anderen niet zo maar duidelijk kan worden gemaakt wat we adviseerden. Daaruit hebben we lering getrokken. Een meelezer kijkt naar het advies en helpt mee het leesbaar te houden.

Toekomstvisie 2030

De gang van zaken rond de Toekomstvisie is ronduit dramatisch en tart de verbeelding. Een door de gemeente opgetuigd breed participatietraject in 2016 heeft tot een stuk geleid dat in het archief is opgeborgen. Ik heb er al eerder in de vorige nieuwsbrief overgeschreven, maar wil u toch het verhaal vertellen.

Bij het aantreden van dit college in 2014 is in de tweede zin van het Coalitieakkoord vastgelegd dat er een toekomstvisie werd opgesteld. Overigens is ook de volgende zin interessant.

“Wij wensen de samenwerking met de bewoners te versterken. Alleen als we de kennis en kwaliteiten van de bewoners benutten zijn we in staat de moderne overheid te vormen die ons voor ogen staat”.

- In januari 2016 is het circus van start gegaan. De gemeente had €100.000 gereserveerd voor kosten voor een extern bureau en activiteiten. Over interne kosten die er natuurlijk ook volop te verwachten waren is niets gezegd. Met heel veel inzet is de bevolking op allerlei manieren gevraagd om input. Er zijn enquêtes gehouden, meningen op straat opgehaald, bijeenkomsten geweest van maatschappelijke organisaties, wijkorganisaties en ondernemers. De PAR heeft er op allerlei manieren aan meegedaan. In totaal zouden 1200 mensen op enigerlei wijze hebben meegedaan.
- Het college van burgemeester en wethouders heeft alle input samengevat in de Toekomstvisie Waddinxveen 2030 en dat stuk in inspraak gebracht. De PAR heeft daarover ook een gedegen advies uitgebracht. Het naar mijn idee beste advies tot nu toe. Het college heeft, zoals dat hoort, gereageerd op al die inspraak. Ook anderen hebben gereageerd.
- In april 2017 vond besluitvorming in de gemeenteraad plaats. Visies worden in gemeenteland altijd door de gemeenteraad vastgesteld. Partijen geven in de behandeling aan wat hen aanspreekt en wat niet zo van belang is. Visies zijn een denkrichting. Bij concrete besluiten wordt gekozen en bezien of dat past in de visie. Er zit veel keuzevrijheid in. Je kunt als politieke partij in de gemeenteraad besluiten wat er bij de uitvoering moet gebeuren. Als bijvoorbeeld in de visie staat dat de gemeente duurzamer moet worden, kun je bij de uitvoering aangeven of dat moet gebeuren door meer elektrische autolaadpunten te maken of meer zonnecellen op daken aan te leggen of een nieuwe windmolen erbij te zetten.
- De gemeenteraad besloot met stemverhouding 10 – 11 niet de visie ‘vast te stellen’ maar ‘voor kennisgeving aan te nemen’. En daar zit een wereld van verschil in. De visie heeft dan geen status. Er is toen ook nog een motie aangenomen die aangeeft dat bij nieuw beleid aan de visie moet worden getoetst. Het college besloot de motie niet uit te voeren nu de visie zelf niet was vastgesteld. Het college zou zorgen dat het stuk goed in het archief werd opgeborgen.
- In de raad was er nog maar één partij die toch nog eens over het proces maar ook de inhoud zou willen praten. Dat zou op 13 september gebeuren.
- Maar intussen gingen we als PAR langs de verschillende fracties om te begrijpen wat er gebeurd was en te helpen zoeken naar een oplossing. We hebben nooit aangegeven wat we van de besluitvorming van april vonden en hebben dat als gegeven aangenomen. Bij de gesprekken bleek een meerderheid van de raad wel te willen praten over een andere tekst. Tussen ‘vast stellen’ en ‘voor kennisgeving aannemen’ ligt een hele wereld en kun je gemakkelijk iets verzinnen.
- Ik heb in de raad ingesproken. Er was vanaf het begin een begeleidingsgroep vanuit de gemeenteraad. Daar is nooit echt doorgepraat over wat met het resultaat van de inspraak zou moeten gebeuren. Er is ook nooit gezegd, dat het allemaal niet goed ging in 2016. Dat leverde blijkbaar irritatie op, waarna er in april een ander besluit werd genomen dan verwacht.

Maar het verhaal is nog niet klaar.

- Ik heb partijen en college gevraagd buiten de openbaarheid naar een oplossing te mogen zoeken. Daar was echter onvoldoende steun voor.
- In augustus heeft de PAR ongevraagd advies uitgebracht en een formulering voorgesteld, waarin naar verwachting iedereen zich zou kunnen vinden.
- In de zomermaanden bleek dat politieke partijen wilden nadenken en praten over een nieuw besluit. Voor de raadsvergadering van 13 september gaven de fractievoorzitters dat nogmaals aan. Er werd een lijstje met nieuwe teksten gemaakt.
- In de vergadering van 13 september werd geen keuze gemaakt. Wel werd door de meerderheid een oproep gedaan aan het college met een voorstel te komen.
- Het college ging toen weer aan de slag in de verwachting dat nu een oplossing nabij was. Echter te vroeg gejuicht. Het college maakte een voorstel maar legde dat door de hele gang van zaken wijs geworden eerst aan de fracties voor. En nu komt het. De meerderheid van de raad gaf aan geen behoefte aan het voorstel te hebben. Dat is heel vreemd. Als je in een openbare vergadering aangeeft een nieuw voorstel te willen krijgen en je krijgt het, dan ga je daarmee aan de slag. Als het voorstel je niet zint, kom je met andere ideeën. Dat gebeurde echter niet. De meerderheid in de raad kon er alleen maar zijn, als een collegepartij niet meer verder wilde. En voor collegepartijen geldt de handtekening onder het coalitieakkoord zou je zeggen.
- Het college was het inmiddels zat en legde geen concreet voorstel bij de raad voor. Men wilde blijkbaar geen gedoe met de raad. Dit had tot gevolg, dat geen openbare behandeling van een voorstel meer plaats vond. Dus door dit verloop is de toekomstvisie in het archief gebleven.

Nederland is bekend van zijn polderen: lang praten tot er overeenstemming is. In de gemeente Waddinxveen, met het laagste polderpeil van het land, is dit niet mogelijk gebleken. Het hele verhaal is begonnen in het kader van de bestuurskracht. Bestuurskracht komt met zo'n resultaat wel in een heel bijzonder daglicht te staan. Het gemeentebestuur komt met dit resultaat ten aanzien van burgerbetrokkenheid ook op achterstand. Laten we hopen, dat de bevolking na de verkiezingen weer meedoet.

Waarom dit hele verhaal en al dat gedoe denk je misschien. De PAR heeft volop meegedaan vorig jaar, heeft een gedegen advies uitgebracht. Het gaat hier nu echter niet daarom. De PAR stimuleert participatie, De hele gang van zaken raakt ons in de kern van ons functioneren.

De PAR is dan ook boos over de hele gang van zaken. Wat heeft meedoen nog voor zin? De gemeente vraagt mee te doen, je doet mee en dan verdwijnt het resultaat in de la. Niet alleen voor de PAR zwaar frustrerend, maar ook voor de hele bevolking.

En verder

- De gemeenten in Midden Holland kopen voor 2 jaar weer zorg en jeugdhulpverlening in. Het gaat hierbij om vele tientallen miljoenen. De PAR is bij een aantal bijeenkomsten geweest. Op dit moment kunnen instellingen in het kader van aanbestedingen inschrijven. De PAR is verschillende keren benaderd vanuit de instellingen met de waarschuwing dat er problemen opdoemen. De financiële belangen, maar nog meer de belangen van cliënten zijn groot. We volgen dit met extra belangstelling.
- De website wordt aangepast.
- We onderzoeken of we een activiteit voor Midden Holland kunnen organiseren waarin goede, smaakmakende initiatieven op het terrein van jongeren kunnen worden gepresenteerd en doorgegeven.
- Er wordt nu gewerkt aan een advies over de woonvisie.
- Er komt een ongevraagd advies over de Participatiewet.
- Er is een beleidsplan 2018 en begroting 2018. Zie website.
- Er is ons door cliëntenorganisaties een reactie gevraagd op het CVV. Wordt voorbereid.

Met vriendelijke groet,
Aad van Holsteijn